

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקֻדְשֶׁךָ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֵן הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף ר ע"ב
סוד תקוני השכינה בתפלה ע"י כונה

קָחוּ מֵאֲתֶכֶם תְּרוּמָה לַי'. וְאִי תִימָא דְקִשְׁיָא מְלָה
עַלְיֵיכוּ. כָּל נְדִיב לְבוֹ יְבִיאַתָּה. מֵהוּ יְבִיאַתָּה.
אַלְא מֵהֲכָא אֹלִיפְנָא רָזָא לְצִלּוֹתָא. דְּבַר נֶשׁ
דְּדָחִיל לְמֵאֲרִיָּה וּמְכַוִּין לְבֵיהּ וְרַעוּתִיהּ בְּצִלּוֹתָא,
אַתְקִין תְּקוּנָא דְלַעֲיֵלָא, כְּמָה דְאֹקִימָנָא. בְּקַדְמוּתָא
בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחוֹ, דְקֵאמְרִין מִלְּאַכִּין עֲלָאִין לַעֲיֵלָא.
וּבְהֵהוּא סְדוּרָא דְתוֹשְׁבָחוֹ דְקָא אַמְרֵי יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא, אִיהִי קִשְׁיִטַּת גְּרַמְהָא, וְאַתְתְּקַנְתָּ
בְּתַקוּנָהָא. כְּאַתְתָּא דְאַתְקִשְׁטַת לְבַעְלָהּ.

וּבְסְדוּרָא דְצִלּוֹתָא, בְּהֵהוּא תְּקוּנָא דְצִלּוֹתָא
דְמִיּוֹשֵׁב, אַתְקִינוּ עוֹלְמַתָּהָא וְכָל
אִינוּן דִּילָהּ. וּמִתְקַשְׁטָן כָּל אִינוּן בְּהֵדָה, לְבַתָּר
דְאַתְתְּקִין כְּלָא וְאַתְסְדְּרוּ, כַּד מְטוּ לְאַמֶּת
וַיְצִיב, כְּדִין כְּלָא מִתְתְּקִנָא, אִיהִי וְעוֹלְמַתָּהָא,
עַד דְמְטוּ לְגַאֵל יִשְׂרָאֵל, כְּדִין אַצְטְרִיד לְמִיקָם
כְּלָא עַל קִיּוּמֵיהוּ.

וּכְשִׁמְגִיעִים לְאַמֶּת וַיְצִיב, אַז הַכֹּל מִתְקַנֵּים, הִיא וְעֲלֻמוּתֶיהָ,
וְאִז צְרִיד לְעַמֵּד הַכֹּל עַל מְקוּמָם.

קָחוּ מֵאֲתֶכֶם תְּרוּמָה לַה'.
וְאִם תֵּאמְרוּ שֶׁהַדָּבָר קָשָׁה
עֲלֵיכֶם - כָּל נְדִיב לְבוֹ
יְבִיאַתָּה. מֵה זֶה יְבִיאַתָּה? אֲלֵא
מִכָּאן לְמַדְנֵנו אֵת סוּד
הַתְּפִלָּה, שְׂאָדָם שְׂפוּחַד
מִרְבוּנוּ וּמְכַוֵּן לְבוֹ וְרַצוּנוּ
בְּתַפְלָה, מִתְקַן תְּקוּן הָעֲלִיוֹן,
כְּמוֹ שְׂבַאֲרָנוּ. בְּרַאשׁוֹנָה
בְּשִׁירוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת
שְׂאוּמְרִים הַמְּלֹאכִים
הָעֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. וּבְאוֹתָהּ
עֲרִיכַת הַתְּשׁוּבָחוֹת שְׂאוּמְרִים
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הִיא מְקַשְׁטַת
אֵת עֲצָמָהּ וּמִתְתְּקִנָּתָהּ
בְּתַקוּנֵיהָ כְּמוֹ אִשָּׁה
שְׂמִתְקַשְׁטַת לְבַעְלָהּ.

וּבְסְדוּר הַתְּפִלָּה, בְּאוֹתוֹ
הַתְּקוּן שֶׁל תְּפִלַּת מִיּוֹשֵׁב,
מִתְקַנֵּים אֵת עֲלֻמוּתֶיהָ וְכָל
אֵלוֹ שָׁלָה. וּמִתְקַשְׁטוֹת כָּל
עֲלֻמוּתֶיהָ, וְאַחַר כֵּן הַכֹּל
מִתְקַנֵּים וּמְסַדְּרִים.

עַד שְׂמִיּוֹעִים לְגַאֵל יִשְׂרָאֵל,

בְּגִין דְּכַד בַּר נָשׁ מָטִי לְאַמַּת וַיִּצִיב, וּכְלָא אֶתְתַּקֵּן.
 עוֹלְמַתְהָא נְטִילִי לָהּ, וְאוּהִי נְטִילַת גְּרָמָה
 לְגַבֵּי מַלְכָּא עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְּמָטוּ לְגַאֲל יִשְׂרָאֵל, כִּדִּין
 מַלְכָּא קִדְיִשָּׁא עֲלָאָה נְטִיל בְּדַרְגוּי, וְנָפִיק לְקַבְלָא
 לָהּ.

וְאַנּוּ, מִקְפֵּי מַלְכָּא עֲלָאָה בְּעֵינָן לְקִיּוּמָא עַל
 קִיּוּמָא, בְּאִימְתָא בְּרַעְדָּה. דְּהָא כִּדִּין
 אוֹשִׁיט יְמִינִיה לְגַבְתָּהּ, וּלְבַתָּר שְׂמַאֲלִיּוּהּ, דְּשׁוּי לָהּ
 תַּחֲוֹת רִישָׁהּ, וּלְבַתָּר אֶתְחַבְּקוּ תַרְוִוִיּוּהוּ כַּחְדָּא
 בְּנִשְׂיָקוּ. וְאַלִּין אֵינּוֹן תְּלַת קְדַמִּיתָא, וּבְעֵי בַר נָשׁ
 לְשׁוּוּאָה לְבִיָּה וִרְעוּתִיָּה, וּלְכוּוּנָא בְּכָל הַגֵּי תְקוּנָן
 וְסִדוּרִין דְּצִלוּתָא. פּוּמִיָּה וּלְבִיָּה וִרְעוּתִיָּה כַּחְדָּא.

הַשְׂתָּא דְּמַלְכָּא עֲלָאָה וּמִטְרוּנִיתָא אֵינּוֹן
 בְּחַבְּוּרָא בְּחַדְוָה בְּאֵינּוֹן נִשְׂיָקִין. מָאן
 דְּאַצְטְרִיךְ לְמִשְׁאֵל שְׂאֵלְתִין, יִשְׁאֵל. דְּהָא כִּדִּין
 שְׂעֵתָא דְּרַעוּתָא אִיהוּ. כִּיּוֹן דְּשְׂאִיל בַּר נָשׁ
 שְׂאֵלְתוּי מִקְפֵּי מַלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא, כִּדִּין יִתְקוּן
 גְּרַמִּיָּה בְּרַעוּתִיָּה וּלְבִיָּה לְתַלְתָּא אַחַרְנִין,
 לְאַתְעָרָא חַדְוָה דְּטְמִירוּ, דְּהָא מֵאֲלִין תְּלַת
 אֶתְבְּרָכָא בְּדַבְּקוּתָא אַחַרָא. וַיִּתְקוּן בַּר נָשׁ
 גְּרַמִּיָּה לְמִיפְק מִקְפִּיּוּהוּ, וּלְאַנְחָא לֹון בְּחַדְוָה
 וְהַגְּבִירָה, אַז יִתְקוּן עֲצָמוּ בְּרַצוּנֹו וְלִבּוֹ לְשִׁלְשׁ אַחַרּוֹת לְעוֹרֵר שְׂמַחָה שְׂבַסְתֵּר, שְׂהַרִי מֵאֲלוֹ
 הַשְׁלֵשׁ הוּא מִתְבְּרַךְ בְּדַבְּקוּת אַחַרְת. וַיִּתְקוּן אָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְצִאת מִפְּנִיָּהֶם, וְלְהַנִּיחָם

מִשׁוּם שְׂכַאֲשֵׁר מַגִּיעַ אָדָם
 לְאַמַּת וַיִּצִיב וְהַכֵּל מִתְקוּן,
 עַל־מוֹתִיָּה נּוֹטְלוֹת אוֹתָהּ,
 וְהִיא נּוֹטְלַת אֶת עֲצָמָהּ
 לְמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעִים
 לְגַאֲל יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הַמְּלָךְ
 הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן נוֹסֵעַ
 בְּדַרְגוּתֵיּוֹ וַיּוֹצֵא לְקַבֵּל
 אוֹתָהּ.

וְאַנּוּ מִלְפָּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן
 צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל מְקוּמָנוּ
 בְּאִימָה בְּרַעְדָּה, שְׂהַרִי אַז
 הוּא מוֹשִׁיט יְמִינוֹ אֵלֶיהָ,
 וְאַחַר כֵּךְ אֶת שְׂמַאֲלוֹ שְׂשֵׁם
 לָהּ תַּחַת רִאשָׁהּ, וְאַחַר כֵּךְ
 מִתְחַבְּקִים שְׂנִיָּהֶם כַּאֲחַד
 בְּנִשְׂיָקָה. וְאַלְהָ הֵן הַשְׁלֵשׁ
 הָרַאשׁוֹנוֹת, וְצְרִיךְ אָדָם
 לְשִׁים לִבּוֹ וּרְצוּנֹו וּלְכוּן בְּכָל
 הַתְּקוּנִים וְהַסְדוּרִים הַלְלוּ
 שֵׁל הַתְּפִלָּה, פִּיּוֹ וְלִבּוֹ וּרְצוּנֹו
 כַּאֲחַד.

עַכְשָׁו שְׂהַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן
 וְהַגְּבִירָה הֵם בְּחַבְּוּר אַחַד
 בְּשְׂמַחָה בְּאוֹתָן נִשְׂיָקוֹת - מִי
 שְׂצְרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּקִשׁוֹת,
 יְבַקֵּשׁ, שְׂהַרִי אַז שְׂעֵת רְצוֹן
 הִיא. כִּיּוֹן שְׂשׁוּאֵל אָדָם
 שְׂאֵלוֹתֵיּוֹ מִלְפָּנֵי הַמְּלָךְ
 וְהַגְּבִירָה, אַז יִתְקוּן עֲצָמוֹ בְּרַצוּנֹו וְלִבּוֹ לְשִׁלְשׁ אַחַרּוֹת לְעוֹרֵר שְׂמַחָה שְׂבַסְתֵּר, שְׂהַרִי מֵאֲלוֹ
 הַשְׁלֵשׁ הוּא מִתְבְּרַךְ בְּדַבְּקוּת אַחַרְת. וַיִּתְקוּן אָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְצִאת מִפְּנִיָּהֶם, וְלְהַנִּיחָם

גְּנִיזָא דְאֵלִין תִּלְתָּ. וְעַם כָּל דָּא, דִּיהָא רְעוּתִיהָ,
 דִּיתְבָּרְכוּן תְּתֵאִי, מְאִינֹן בְּרַכָּאן דִּחְדוּה טְמִירָא.
 וְכִדִּין אֶצְטְרִיד לְמַנְפֵּל עַל אַנְפוּי, וְלִמְמָסַר גַּנְפִּישִׁיהָ,
 בְּשַׁעְתָּא דְאִיהִי גַקְטָא גַנְפִּישִׁין רוּחִין. כִּדִּין
 אִיהִי שַׁעְתָּא לְמְמָסַר גַּנְפִּישִׁיהָ בְּגוּ אִינֹן גַּנְפִּישִׁין
 דְאִיהִי גַקְטָא, דִּהָא כִּדִּין צְרוּרָא דְחֵי אִיהוּ כְּדָקָא
 יָאוּת.

בְּשִׁמְחָה גְּנוּזָה שֶׁל אֵלֹהֵי
 הַשָּׁלֵשׁ. וְעַם כָּל זֶה, שֶׁיְהִי
 רְצוֹנוֹ שְׂיִתְבָּרְכוּ הַתַּחְתּוֹנִים
 מְאוֹתָן בְּרִכּוֹת שֶׁל שִׂמְחָה
 נִסְתָּרָת.
 וְאִז צְרִיךְ לִפְלַע עַל פְּנֵי
 וְלִמְסַר אֶת גַּנְפֵּי שֶׁעָשָׂה
 שֶׁהִיא לֹקַחַת אֶת הַגַּנְפִּישׁוֹת
 וְהַרוּחֹת. אִז זֶה הַשַּׁעָה לְמְסַר
 גַּנְפֵּי שֶׁ בְּתוֹךְ אוֹתָן גַּנְפִּישׁוֹת

שֶׁהִיא לֹקַחַת, שֶׁהִרִי אִז צְרוּר הַחַיִּים הוּא כְּרָאוּי.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֵמֻד 184)

– פֶּרֶק ב –

לְקוּט גַּנְפֵּלָא אֹדוּת תּוֹרַת הַח"ן

א) שִׁכְר לְמוֹד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְחַיִּיב הַפְּלִפּוּל בְּהָ

וְלִית אַתְר פְּנִימָאָה בְּכָל אִינֹן כְּאִינֹן דִּידְעֵי רִזָּא דְמְאָרִיהוֹן וִידְעֵי לְאִתְדַבְּקָא בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֵלִין
 כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה סד) עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים וּזְלַתָּה, יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לוֹ.

מְאִי לְמַחְבֵּה לוֹ, כְּמָא דְאִתְּ אִמְר (אִיבֹב לֵב) חֲכָה אֶת אִיבֹב בְּדַבְּרִים. וְאֵלִין אִינֹן דְּדַחְקִין לְמַלְהָ
 דְּחֲכָמָתָא, וְדִיִּיקִין לָהּ, וּמְחַכָּאן לָהּ לְמַנְדַּע בְּרִירָא דְמַלְהָ, וְאִשְׁתְּמוּדְעָא לְמְאָרִיהוֹן, אֵלִין אִינֹן
 דְּמְאָרִיהוֹן מְשַׁתְּבַּח בְּהוֹן בְּכָל יוֹמָא, אֵלִין אִינֹן דְּעֵאֵלִין בֵּין עֵלְאִין קְדִישִׁין, וְאֵלִין עֵאֵלִין כָּל תַּרְעֵי
 דְּלַעִילָא וְלִית מְאֵן דִּימְחִי בִּידְהוֹן, וּכְפֹאָה חוּלְקִיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי. (זֹהָר חֵלֶק א' דף ק"ל:)

וְאִם אִם יִתְעַסֵּק בְּפִשׁוּמֵי הַדְּבָרִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, לֹא יִשְׁיֹג הַמְּדַרְגָּה הַזֹּאת, אֲלֵא כְּאִשְׁר יִפְלַפֵּל וְיִיטִיב
 עֵינָיו, וְאִם לֹא יִשְׁיֹג בְּפַעַם אַחַת וּב' חֲכָה, כִּי בְּהַתְּמַדַּת הָעֵינִין יִשְׁיֹג, אִז נִקְרָא מְחַכֵּה וְיִשְׁיֹג הַמְּדַרְגָּה
 הַזֹּאת, שְׂאִז מְשַׁתְּמֵשׁ בְּחֲכָמָה וּבִינָה, כִּי הַחֲכָמָה הֵם רְאִשֵׁי פְּרָקִים שְׁנַמְסְרוּ לָנוּ וְנִמְצְאוּ בְּסִפְרֵי הַרְבֵּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, וּבִינָה הוּא לְהַבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְלַהֲתַפְּלֵל וְלְדַקְדַּק הַרְבֵּה בְּחֲכָמָה
 וְאִז יֵצֵא לוֹ סוּד, וְהִרִי הוּא מְחַדֵּשׁ חֲדוּשׁ בְּתוֹרָה שְׁמַעְלָתוֹ גְּדוּלָה.

וְהֵאֲרַכְתִּי בְּזֶה לְהוֹצִיא מִלֵּב הַטּוֹעִים הָאוֹמְרִים שְׂאִין לְפַלְפֵּל בְּחֲכָמָה הַזֹּאת וְלֹא לְחַדֵּשׁ בְּהָ דְבַר, וְנִתְלוּ
 בְּמָה שְׁמַצְאוּ בְּזֹהר פְּרִשְׁת בְּרִאשִׁית עֲנֵשׁ הַמְּחַדֵּשׁ בְּחֲכָמָה הַזֹּאת מַה שְּׁלֹא קִבֵּל. וְטַעוּ בְּהַבְנַת הַדְּבַר,
 דִּהִינּוּ דוֹקָא הַמְּחַדֵּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם הַקְּדָמָה בְּעֵנִינִים הָעֲלִיּוֹנִים שְׁלֹא קִבֵּל, אֲמַנְם לְפַלְפֵּל בְּרִאשֵׁי פְּרָקִים
 וְלְחַדֵּשׁ מִתּוֹכָם הַקְּדָמָה מְרַכְּבַת עַל רְאִשֵׁי פְּרָקִים הִידוּעִים, הֵן הֵן הַדְּבָרִים הַחֲשׁוּבִים לְפָנֵי הַבוּרָא.
 שְׂאִם לֹא תֵאֲמַר בּוֹ, אִם בּוֹ מַה שִׁכְר הָעוֹסֵק בְּהָ אוּ בְּשֹׂאֵר הַתּוֹרָה, וּמָה עֲנִין אֲמָרָם אֲפִלוּ מַה שְׁתַּלְמִיד
 וְתִיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ בְּהָ, אִם לֹא נָתַן רְשׁוּת לְהַתְּעַסֵּק אֲלֵא בְּמָה שְׁלָמַד.

(אוֹר הַחֲכָמָה לְזֹהָר שֵׁם, בְּשֵׁם הַרְמ"ק זְכָרוֹנוֹ לְחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף ר ע"ב - רא ע"א
שכר הראוי המכוין בנפילת אפים

מֶלֶךְ דָּא שְׁמַעְנָא בְּרִזִין דְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וְלֹא
 אֲתִיְהִיב לִי רִשׁוֹ לְגַלְאָה, פֶּר לְכוּ חֲסִידֵי
 עֲלִיוֹנִין. דְּאִי בְּהֵיִא שַׁעְתָּא דְּאִיהִי נִקְטָא נִפְשִׁין
 וְרוּחִין בְּרַעוּ דְּדִבְקוּתָא חֲדָא, אִיהוּ יִשְׁוֵי לְבִיָּה
 וְרַעוּתִיהָ לְדָא, וְיְהִיב נִפְשִׁיהָ בְּדִבְקוּתָא, בְּהֵהוּא
 רַעוּתָא, לְאֶכְלָלָא לָּהּ בְּהֵהוּא דְּבִקוּתָא. אִי
 אֲתִקְבַּלְתָּ בְּהֵיִא שַׁעְתָּא בְּהֵהוּא רַעוּתָא, דְּאִינוּן
 נִפְשִׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְּאִיהִי נִקְטָא. הֵאִי אִיהוּ
 בַּר נֶשׁ דְּאֲתַצְרִיר בְּצִרְוֹרָא דְּחַיִּי בְּהֵאִי עֲלֵמָא,
 וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

וְתוּ דְּבַעֲיָא לְאֲתִפְלָלָא מִכָּל סְטָרִין, מִלְּפָא
 וּמִטְרוּנִיתָא, מִלְּעֵילָא וּמִתַּתָּא, וְלֹאֲתַעֲטָרָא
 בְּנִשְׁמָתִין בְּכָל סְטָרִין. אֲתַעֲטָרְתָּ בְּנִשְׁמָתִין
 מִלְּעֵילָא, וְאֲתַעֲטָרְתָּ בְּנִשְׁמָתִין מִתַּתָּא. וְאִי בַר נֶשׁ
 יְכוּיִן לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְכָל דָּא, וְיִמְסֹר נִפְשִׁיהָ
 מִתַּתָּא בְּדִבְקוּתָא בְּרַעוּתָא כְּמָה דְּאֲתַמַּר. כִּדִּין
 קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא קְאָרִי לִיָּה שָׁלוֹם לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא
 דְּהֵהוּא שָׁלוֹם דְּלְעֵילָא. הֵהוּא דְּבְרִידָה לָּהּ
 לְמִטְרוּנִיתָא וְאֶכְלִיל לָּהּ וְאֲעֵטֵר לָּהּ בְּכָל עֲטָרִין.

כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ הַשָּׁלוֹם שֶׁלְמַעְלָה, לְאוֹתוֹ שֶׁמְכַרֵּךְ אֶת הַגְּבִירָה
 וּמְכַלִּיל אוֹתָהּ וּמְעֵטֵר אוֹתָהּ בְּכָל הָעֲטָרוֹת.

דְּבַר זֶה שְׁמַעְתִּי בְּסוּדוֹת שֶׁל
 הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִתְּנָה
 לִי רִשׁוֹת לְגַלוֹת, פָּרַט לָכֶם
 חֲסִידִים עֲלִיוֹנִים. שָׂאם
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁהִיא לוֹקַחַת
 נִפְשׁוֹת וְרוּחוֹת בְּרִצּוֹן שֶׁל
 דִּבְקוּתַת אַחַת, הוּא יָשִׁים לְבוֹ
 וּרְצוֹנוֹ לָזֶה, וְנוֹתֵן נִפְשׁוֹ
 בְּדִבְקוּתַת בְּאוֹתוֹ הַרְצוֹן
 לְהַכְלִילָהּ בְּאוֹתָהּ הַדִּבְקוּתַת.
 אִם מִתְקַבַּלְתָּ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
 בְּאוֹתוֹ הַרְצוֹן שֶׁל אוֹתוֹ
 נִפְשׁוֹת רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת שֶׁהִיא
 לוֹקַחַת, זֶהוּ אָדָם שֶׁנִּצְרָר
 בְּצִרְוֹר הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד, שֶׁצְרִיךְ לְהַכְלִיל מִכָּל
 הַצְּדָדִים, הַמְּלֶךְ וְהַגְּבִירָה,
 מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה,
 וְלְהַתְּעִיר בְּנִשְׁמוֹת בְּכָל
 הַצְּדָדִים. מִתַּעֲטָרְתָּ בְּנִשְׁמוֹת
 מִלְּמַעְלָה, וּמִתַּעֲטָרְתָּ
 בְּנִשְׁמוֹת מִלְּמַטָּה. וְאִם אָדָם
 יְכוּן לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ לְכָל זֶה
 וְיִמְסֹר נִפְשׁוֹ מִלְּמַטָּה
 בְּדִבְקוּתַת וּבְרִצּוֹן כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא קוֹרָא לוֹ שָׁלוֹם לְמַטָּה,
 וּמְכַלִּיל אוֹתָהּ וּמְעֵטֵר אוֹתָהּ בְּכָל הָעֲטָרוֹת.

אָף כֹּה, לְאִישׁ הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לוֹ שְׁלוֹם
לְמִטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שׁוֹפְטִים ו')
וַיִּקְרָא לוֹ ה' שְׁלוֹם. וְכָל יָמָיו
כֹּךְ קוֹרְאִים לוֹ לְמַעַלְהָ -
שְׁלוֹם, מִשּׁוֹם שֶׁהַכִּלִּיל וְעֵטֶר
אֶת הַגְּבִירָה לְמִטָּה כְּמוֹ
שְׁאוֹתוֹ שְׁלוֹם לְמַעַלְהָ.

וְכֹאשֶׁר אוֹתוֹ הָאָדָם מְסַתֵּלֵק
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִשְׁמָתוֹ
עוֹלָה וּבּוֹקֶעֶת אֶת כָּל אוֹתָם
הַרְקִיעִים וְאֵין מוֹחָה בִּידָה.
וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לָהּ
וְאוֹמֵר, (ישעיה נב) יָבוֹא שְׁלוֹם.
וְהַשְּׂכִינָה אוֹמְרָת, יִנּוּחוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם וְגו'. וַיִּפְתְּחוּ לָהּ
שֶׁלֶשָׁה עֶשֶׂר נְהֻרוֹת
אֶפְרָסִמוֹן טְהוֹר, וְלֹא יִהְיֶה
מִי שְׁיִמְחָה בִּידָה. וְעַל כֵּן,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִשִּׁים לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ
לָזֶה, וְעַל זֶה כָּתוּב, כָּל גְּדִיב
לְבוֹ יִבְיָאֶה אֶת תְּרוּמַת ה'
לְמִלְךָ הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹ
שֶׁנֶּתְבָאֵר.

הַרִים רַבִּי אַבָּא אֶת קוּלוֹ
וְאָמַר, אוֹי, רַבִּי שְׁמַעוֹן,
אֲתָה בְּחַיִּים, וְאֲנִי בּוֹכָה
עָלֶיךָ. לֹא עָלֶיךָ אֲנִי בּוֹכָה,
אֲלָא אֲנִי בּוֹכָה עַל הַחֲבֵרִים וּבּוֹכָה עַל הָעוֹלָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא כְּמוֹ מְנוּרָה שֶׁל נֵר שְׁדוּלֵק לְמַעַלְהָ וְדוּלֵק לְמִטָּה, וּבְאוֹר שְׁדוּלֵק לְמִטָּה מְאִירִים לְכָל הָעוֹלָם. (מַאִיר לְמַעַלְהָ) אוֹי לְעוֹלָם

אוֹף הָכִי, הֵאֵי בַר נָשׁ קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרִי לִיהִ
שְׁלוֹם לְתַתָּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שׁוֹפְטִים ו') וַיִּקְרָא
לוֹ יי' שְׁלוֹם. וְכָל יוֹמוֹי הָכִי קְרָאן לִיהִ לְעֵילָא,
שְׁלוֹם. בְּגִין דְאַכְלִיל וְאַעֲטַר לְמִטְרוֹנִיתָא לְתַתָּא,
כְּגוֹוְנָא דִּהֵהוּא שְׁלוֹם לְעֵילָא.

וְכַד אֶסְתַּלַּק הֵהוּא בַר נָשׁ מֵהֵאֵי עֲלָמָא, נִשְׁמָתִיה
סְלָקָא וּבְקַעָא בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעִין, וְלִית מָאן
דִּימְחֵי בִידָה. וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרִי לָהּ וְאָמַר
(ישעיה נב) יָבוֹא שְׁלוֹם. וְשְׂכִינָתָא אָמְרָה, יִנּוּחוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם וְגו'. וַיִּפְתְּחוּ לָהּ (דף ר"א ע"א) תְּלִיסַר טוּרֵי
דְאַפְרָסִמוֹנָא דְכָּיָא, וְלֹא יִהְיֶה מָאן דִּימְחֵי בִידָה.
וְעַל דָּא, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דִּישִׁינֵי לְבִיהִ וְרַעוּתִיהִ
לְדָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּל גְּדִיב לְבוֹ יִבְיָאֶה אֶת
תְּרוּמַת יי' לְגַבֵּי מַלְכָּא עֲלָאָה, כְּמָה דְאַתְמַר.

אָרִים רַבִּי אַבָּא קָלִיָה, וְאָמַר, ווִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲנִתְ
בְּחַיִּין, וְאֲנָא בְּכִינָא עֲלֶיךָ. לֹא עֲלֶיךָ בְּכִינָא,
אֲלָא בְּכִינָא עַל חֲבַרְיָא, וּבְכִינָא עַל עֲלָמָא. רַבִּי
שְׁמַעוֹן כְּבוֹצִינָא דְשַׁרְגָּא, דְאַדְלִיק לְעֵילָא וְאַדְלִיק
לְתַתָּא. וּבְנִהוּרָא דְאַדְלִיק לְתַתָּא, נְהִירִין כָּל בְּנֵי
עֲלָמָא, (נ"א נְהִיר לְעֵילָא) ווִי לְעֲלָמָא, כַּד יִסְתַּלַּק נְהוּרָא

אֲלָא אֲנִי בּוֹכָה עַל הַחֲבֵרִים וּבּוֹכָה עַל הָעוֹלָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא כְּמוֹ מְנוּרָה שֶׁל נֵר שְׁדוּלֵק לְמַעַלְהָ וְדוּלֵק לְמִטָּה, וּבְאוֹר שְׁדוּלֵק לְמִטָּה מְאִירִים לְכָל הָעוֹלָם. (מַאִיר לְמַעַלְהָ) אוֹי לְעוֹלָם

דְּלַתְתָּא בְּנֵהוֹרָא דְלֵעִילָא. מָאן יְנַהִיר נְהוֹרָא
 דְּאוֹרֵייתָא לְעֵלְמָא. קָם רַבִּי אַבָּא וְנַשִּׁיק לְרַבִּי
 חֵיִיא. אָמַר לִיה מַלְיָן אֵלִיָּן הוּוּ תַּחַת יְדָךְ, וְעַל דָּא
 קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁדַרְנִי עַד הַבָּא, לְאַתְחַבְרָא
 עִמְכוּן זַכָּאָה חוּלְקִי.

כְּשֵׁי־סִתְּלַק הָאוֹר הַשְּׁלֵמָה
 לְאוֹר שְׁלֵמָעֵלָה, מִי יֵאִיר לָנוּ
 אֶת אוֹר הַתּוֹרָה לְעוֹלָם? קָם
 רַבִּי אַבָּא וְנַשִּׁק אֶת רַבִּי
 חֵיִיא. אָמַר לוֹ, הַדְּבָרִים
 הֵלְלוּ הָיוּ תַּחַת יְדָךְ, וְעַל כֵּן
 הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַחְנִי
 עַד לְכָאן לְהִתְחַבֵּר עִמְכֶם. אֲשֶׁרֵי חֶלְקִי.

ספר אור הזהר (עמוד 185)

(ב) למוד חכמת האמת פועל עשיית המצוות בתקונן ובאהבה רבה, ומגיע מזה תועלת לענן התפלה

מצדה יזכה העוסק בה לחיי העולם הבא אפלו שישגה בה, וראוי שלא יתירשל ממנה (אף על פי שיבואו עליו תוכחת מוסר כי מה תחלתנו בעולם הזה אלא לקנות חיי העולם הבא). ותועלתיה ידועה, כי מלבד היות האדם מצדה יודע את קונו ויודע סתרי תורה וטעמי המצוות המתקנים מדבש ונפת צופים, אשר מצדם היא משיבת נפש, כי הנפש מזדככת בהם ומתבודדת עם קונו, גם כן ימשך ממנה עשיית המצוות בתקונן ובאהבה רבה, והיא המלהבת אותו לעשות בשלמות, ועל זה אמר החכם: מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'. ועוד יגיע לנו ממנה תועלת נמרץ בענן התפלה. (של"ה הקדוש מאמר ראשון)

(ג) ספר הזהר הוא מגן לישראל כתבת נח

האי חבורא איהו בגוונא דתבת נח (תקוני ז'הר חדש דף ע"ב עמוד ד'), פרוש, כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבה היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותם המינים והמשפחות כלם אלא על ידי בניסתם להתבה, כן הוא ממש, כי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פגם לצדיקים כלם והחשבת מאורי אורם כמעט טועמת מר ממות, ולזה לקיומם שלא ישלט הגלות בהם היה להם סוד החבור הזה בענן תבת נח ממש, לתקן מחץ מפת הגלות ומי מבול החיצונים המחשיכים וכו', אלא תהיה אור שכינה מאירה קצת ומלבשת הצדיקים, כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים. וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאכנו בשאיבת האבן השואבה את הברזל, ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו. ואפלו אם יהיה רשע, אין חשש אם יכנס, מפני שאין בניסתו בניסה, אלא יהיה לו אחת מהשתים, או יחזרנו בתשובה ויהיה צדיק ויכנס בו, או ידחנו דחיה גמורה ויפרש עצמו, בענן תבת נח שהיה דוחה הרשעים ואותם שחטאו מן החיה והבהמה.

(אור יקר, שער א' סימן ה')

(ד) למוד הזהר מתקן עולמות העליונים – למוד התקונים מתקן עולם העשיה

כתבו המפרשים וזה לשוננו: דהלומד בזהר הקדוש מתקן עולמות העליונים, והלומד בתקונים מברית הקלפות ומתקן עולם העשיה. ומזה הטעם יסד רבי שמעון בן יוחאי הזהר הקדוש בחשבון גדול וספר התקונים בחשבון קטן. וזה שכתוב: ויעש אלקים את שני המארת הגדלים, רמז לספר הזהר הקדוש וספר התקונים, טובים השנים וכו', אך החלוק בין זה לזה, זה בחשבון גדול וזה בחשבון קטן. לכן אמר המאור הגדול, הוא הזהר הקדוש, לממשלת היום וכו', ואת המאור הקטן, רמז לספר התקונים שבא בחשבון קטן, לממשלת הלילה, רמז לעולם העשיה. הרי שלמוד בהם הוא דבר גדול לתקן עולמות בשמים ובארץ.

על כן ראוי ללמוד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נגה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר. ועל ידי למוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי למוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובה רמזו רבותינו זכרונם לברכה ושמם בז"ת תבן, נוטריקון ז'הר ר'עיא מהימנא תקונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי זכרנו לברכה – וען עוד בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בנהר)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף ריח ע"א-ב
מעלת המברך ברכת המזון בכונה

רְבִי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (רות א) וַיֹּאכַל בֶּעֶז וַיִּשֶׁתּוּ וַיֵּיטֵב
לְבָבוֹ. מֵהוּ וַיֵּיטֵב לְבָבוֹ. דְּבָרֶיךָ עַל מְזוֹנִיָּה,
וְאוֹקְמוּהָ. וְדָא הוּא רְזָא, דְּמֵאן דְּמִבְרַךְ עַל מְזוֹנִיָּה,
דָּא אוֹטִיב לְלִבֵּיהּ, וּמֵאן אוֹטִיב (נ"א וּמֵאן אֵיחָד) כְּמָה
דְּכָתִיב, (תהלים כז) לֵךְ אָמַר לְבִי. וְכָתִיב (תהלים עג) צוּר
לְבָבִי וְגו'.

רְבִי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (רות ג) וַיֹּאכַל בֶּעֶז וַיִּשֶׁתּוּ וַיֵּיטֵב לְבָבוֹ.
מֵה זֶה וַיֵּיטֵב לְבָבוֹ? שְׁבַרְךָ
עַל מְזוֹנֵנוּ, וּפְרָשׁוּהָ. וְזֵהוּ סוּד,
שְׁמִי שְׁמִבְרַךְ עַל מְזוֹנֵנוּ זֶה
מֵיטִיב לְלָבוֹ, וּמִי מוֹלִיד? (ומי
הוּא?) כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תהלים כז) לֵךְ
אָמַר לְבִי. וְכָתוּב (שם עג) צוּר
לְבָבִי וְגו'.

וּבְגִין דְּבִרְכַת מְזוֹנָא חֲבִיבָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, כֹּל מָאן דְּבָרֶיךָ עַל שִׁבְעָא, אוֹטִיב
וְחֵדִי לְאַתָּר אַחְרָא, וְסִמְנָךְ סְעוּדָתִי דְשַׁבָּת, דְּאַתָּר
אַחְרָא אֲתֵהֵי מֵהֵיא בְּרָכָה דְשִׁבְעָא וְחֵידוּ. וְהָכָא
אֲתֵהֵי מֵהֵיא בְּרָכָה דְשִׁבְעָא דֵּהֵוּא צְדִיק בֶּעֶז
וְדָא וַיֵּיטֵב לְבָבוֹ.

וּמִשׁוּם שְׁבַרְכַת הַמְּזוֹן
חֲבִיבָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא - כֹּל מִי שְׁמִבְרַךְ עַל
הַשִּׁבְעַ, מֵיטִיב וּמְשַׂמַּח
לְמָקוֹם אַחֵר, וְסִמְנָךְ -
סְעוּדַת הַשַּׁבָּת, שְׁמָקוֹם אַחֵר
נִהְיָה מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל
שִׁבְעַ וּשְׂמִחָה. וְכֵאֵן נִהְיָה
מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל שִׁבְעַ שֶׁל
אוֹתוֹ צְדִיק בֶּעֶז, וְזֵהוּ וַיֵּיטֵב
לְבָבוֹ.

מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּמְזוֹנָא אֵיחָד קָשָׁה קָמִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא הֵוּא אַתָּר, וְכִיּוֹן דְּבַר נֶשׂ אָכִיל
וְשַׁתִּי, וְקָא מְבָרַךְ. הֵהִיא בְּרָכָתָא סְלֵקָא, וְאַתֵּהֵי
מֵאֵינֵוֹן מְלִין דְשִׁבְעָא דְסְלֵקִין, וְאַשְׁתַּכַּח דְּאַתֵּהֵי
מִמְזוֹנָא מִתַּתָּא וּמְלַעֲיָלָא.

מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁהַמְּזוֹן
הוּא קָשָׁה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אוֹתוֹ
מְקוֹם, וְכִיּוֹן שְׁאָדָם אוֹכֵל
שֶׁל שִׁבְעַ שְׁעוּלִים, וְנִמְצָא

וְשׁוֹתָהּ וּמְבָרַךְ, אוֹתָהּ בְּרָכָה עוֹלָה, וְנִהְיָה מֵאוֹתָם דְּבָרִים
שְׁנֵהֵנִים מִן הַמְּזוֹן מִמְטָה וּמְלַמְעָלָה.

וְדָא אִיהוּ רְזָא דְבִין חֲבֵרָיָא. רְזָא בְּחֹל לָא אֲתֵהֵי
 הֵהוּא אֲתֵר, אֶלָּא מֵאִינוּן מְלִין דְּסִלְקִין מִגּוּ
 שִׁבְעָא, וְכִלְהוּ מְלִין מִתְעַטְרִין וְרוּון וְשִׁבְעִין בְּחִידוּ,
 וְהֵהוּא אֲתֵר אֲתֵהֵי מִנְיֵיהוּ. בְּשַׁבַּת אִיהוּ רְזָא
 אֲחֵרָא, בְּמִזְוּנָא מִמֶּשׁ, וּבִהֵהוּא חֲדוּה דְּמִזְוּנָא
 דְּמִצּוּה דְּשַׁבַּת, וּבְכִלָּא אֲשַׁתְּכַח כְּלִילָא מֵעִילָא
 וְתֵתָא. וְרְזָא דָא (דְּבֵרֵי הַיּוֹמִים א כט) כִּי מִמֶּדְּ הַכֹּל וּמִיֶּדֶד
 נִתְּנוּ לָךְ. וְדָאֵי בִּהֵנְאוּתִיהָ דָא, וּבִהֵהוּא חֲדוּה
 דְּמִזְוּנָא דְּמִצּוּה דְּשַׁבַּת, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

מָאן דְּמִבְּרַךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִגּוּ שִׁבְעָא, בְּעֵי
 לְבוּנָא לְבִיהָ, וְלִשְׁוֹאָה רַעוּתִיהָ בְּחֲדוּהָ, וְלָא
 יִשְׁתַּכַּח עֲצִיב, אֶלָּא דִּיבְרַךְ בְּחֲדוּהָ בְּרְזָא דָא,
 וְלִשְׁוֵי רַעוּתִיהָ דִּהָא אִיהוּ יְהִיב הַשְׁתָּא לְאַחֲרָא
 בְּחֲדוּהָ, בְּעֵינָא טָבָא, וּכְמָה דְּאִיהוּ מְבָרַךְ בְּחֲדוּהָ
 וּבְעֵינָא טָבָא. הָכִי יְהִיבִין לִיהָ בְּחֲדוּהָ וּבְעֵינָא טָבָא.
 וּבְגִין כֶּף לָא יִשְׁתַּכַּח עֲצִיב כְּלָל, אֶלָּא בְּחֲדוּהָ,
 וּבְמִלִּין דְּאוּרִיתָא, וְיִשְׁוֵי לְבִיהָ וְרַעוּתִיהָ לְמִיָּהב
 בְּרָכָה דָא, בְּרְזָא דְּאַצְטְרִיךְ.

רְזָא הָכָא, אַרְבַּע רְתִיכִין שְׁלִיטִין, בְּד' סְטְרִין
 וּמִשְׁרִיין, אֲתֵזְנוּ מֵהֵיָא בְּרַכְתָּא דְּשִׁבְעָא,
 וּבְדְבֵרֵי תוֹרָה, וְיִשִּׁים לְבוּ וְרַצוֹנוּ לְתַת בְּרָכָה זֹו בְּסוּד שְׁצִרִיךְ.

סוּד כָּאן, אַרְבַּע מְרַכְבוֹת שׁוֹלְטוֹת בְּאַרְבַּעַה צְדָדִים וּמַחְנוֹת, נְזוּנוּ מֵאוּתָהּ בְּרַכַּת הַשִּׁבְעָ,

וְזֵהוּ הַסוּד שְׁבִין הַחֲבֵרִים.
 הַסוּד שְׁבַחֵל לָא נִהְנָה אוּתוּ
 מְקוּם, אֶלָּא מֵאוּתָם דְּבָרִים
 שְׁעוּלִים מִתּוֹךְ שִׁבְעָ, וְכֹל
 הַדְּבָרִים מִתְעַטְרִים וְרוּוִים
 וְשִׁבְעִים בְּשִׁמְחָה, וְאוּתוּ
 מְקוּם נִהְנָה מֵהֶם. בְּשַׁבַּת
 הוּא סוּד אַחַר בְּמִזְוּן מִמֶּשׁ,
 וּבְאוּתָהּ שִׁמְחָה שְׁל הַמִּזְוּן
 שְׁל מִצּוּהָ שְׁל שַׁבַּת, וּבְכֹל
 נִמְצָא כְּלוּל - מִמְעַלָּה וּמִטָּה.
 וְסוּד זֶה - כִּי מִמֶּדְּ הַכֹּל
 וּמִיֶּדֶד נִתְּנוּ לָךְ. וְדָאֵי
 מֵהֵנְאוּתָהּ הַזֹּו, וּבְאוּתָהּ
 שִׁמְחָה שְׁל מִזְוּן שְׁל מִצּוֹת
 הַשַּׁבַּת, כְּמוֹ שִׁבְאַרוּהָ.

מִי שְׁמִבְרַךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ שִׁבְעָ, צְרִיךְ
 לְכוֹן לְבוּ וְלִשִּׁים רַצוֹנוּ
 בְּשִׁמְחָה, וְלָא יִמְצָא עֲצוּב,
 אֶלָּא שִׁיבְרַךְ בְּשִׁמְחָה בְּסוּד
 זֶה וְלִשִּׁים רַצוֹנוּ שְׁהֵרִי הוּא
 נוֹתֵן עֲכָשׁוּ לְאַחַר בְּשִׁמְחָה,
 בְּעֵין טוֹבָה. וְכְמוֹ שֶׁהוּא
 מְבָרַךְ בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה,
 כֶּף נוֹתֵנִים לוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין
 טוֹבָה. וּמִשׁוּם כֶּף לָא יִמְצָא
 עֲצוּב כְּלָל, אֶלָּא בְּשִׁמְחָה

וּבְאֵינֹן מְלִין דְּבְרוּךְ אַתָּה, אַתְּהֵי וְאַתְרֵי
וְאַתְעַטֵּר בֵּיתָהּ. וּמֵאֵן דְּמְבָרְךְ אֲצַטְרִיךְ רְעוּתָא
בְּחֻדוּהָ, וּבְעֵינָא טָבָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כב) טוֹב
עֵין הוּא יְבוּרְךְ.

וּבְאֵינֹן מְלִין דְּבְרוּךְ אַתָּה, אַתְּהֵי וְאַתְרֵי
וְאַתְעַטֵּר בֵּיתָהּ. וּמֵאֵן דְּמְבָרְךְ אֲצַטְרִיךְ רְעוּתָא
בְּחֻדוּהָ, וּבְעֵינָא טָבָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כב) טוֹב
עֵין הוּא יְבוּרְךְ.

וְהָכָא שְׁפִיל לְסִיפֵיהּ דְּקָרָא, דְּכְתִיב כִּי נָתַן
מִלְחָמוֹ לְדָל. דָּאִי לָא תִימָא הָכִי, הָאִי
קָרָא לָא רִישֵׁיהּ סִיפֵיהּ, וְלָאֵן רִישֵׁיהּ.
אַלָּא טוֹב (דף ר"ח ע"ב) עֵין, כְּמָה דְּאֻקִּימָנָא, הוּא
יְבָרְךְ וְדָאִי, בְּעֵינָא טָבָא בְּחֻדוּהָ. וְלָאֵן אִיהוּ
לְמִנְנָא לְבִרְכָא בְּחֻדוּהָ, דְּהָא מֵהֵימֵן בְּרִכְתָּא,
וּמֵהֵימֵן חִידוֹ נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל, אַתְרֵי דְּאֲצַטְרִיךְ
לְאַתְוָנָא מִכָּל סְטְרִין. אַתְרֵי דְּלִית לֵיהּ מְגֻרְמִיָּה
כְּלוּם. אַתְרֵי דְּאַתְהֵי מִכָּל סְטְרִין וְאַתְכְּלִיל מִכָּל
סְטְרִין. מְלִין אֵלִין לָא אַתְמָסְרוּ אַלָּא לְחַכְמִין
דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין וְאוֹרְחִין דְּאוֹרֵייתָא.

וְהָכָא שְׁפִיל לְסִיפֵיהּ דְּקָרָא, דְּכְתִיב כִּי נָתַן
מִלְחָמוֹ לְדָל. דָּאִי לָא תִימָא הָכִי, הָאִי
קָרָא לָא רִישֵׁיהּ סִיפֵיהּ, וְלָאֵן רִישֵׁיהּ.
אַלָּא טוֹב (דף ר"ח ע"ב) עֵין, כְּמָה דְּאֻקִּימָנָא, הוּא
יְבָרְךְ וְדָאִי, בְּעֵינָא טָבָא בְּחֻדוּהָ. וְלָאֵן אִיהוּ
לְמִנְנָא לְבִרְכָא בְּחֻדוּהָ, דְּהָא מֵהֵימֵן בְּרִכְתָּא,
וּמֵהֵימֵן חִידוֹ נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל, אַתְרֵי דְּאֲצַטְרִיךְ
לְאַתְוָנָא מִכָּל סְטְרִין. אַתְרֵי דְּלִית לֵיהּ מְגֻרְמִיָּה
כְּלוּם. אַתְרֵי דְּאַתְהֵי מִכָּל סְטְרִין וְאַתְכְּלִיל מִכָּל
סְטְרִין. מְלִין אֵלִין לָא אַתְמָסְרוּ אַלָּא לְחַכְמִין
דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין וְאוֹרְחִין דְּאוֹרֵייתָא.

תָּא חֲזוּ, בְּעֵז טַב עֵינָא הָוָה וְתוּקְפָא דְּמַצְחָא לָא
הָוָה בֵּיתָהּ לְעֲלָמָא. מַה כְּתִיב, (רות ג) וַיָּבֵא לְשָׁכַב
בְּקִצָּה הָעֵרְמָה, רָזָא דְּכְתִיב, (שיר השירים ז) בְּטִנְיָ עֵרְמַת
חֲטִים. מֵהָכָא אֹלִיפְנָא, כָּל מָאֵן דְּמְבָרְךְ בְּרַפְת
מוֹנָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּחֻדוּהָ בְּרְעוּתָא דְּלִבָּא, כְּד
סְלִיק מֵהָאִי עֲלָמָא, אַתְרֵי אַתְתְּקִנָּא לֵיהּ, גוֹ רְזִין
עֵרְמַת חֲטִים. מִכָּאֵן לְמַדְנֵי, שְׁכָל מִי שְׁמְבָרְךְ בְּרַפְת הַמְזוֹן כְּרָאוּי בְּשִׂמְחָה וּבְרִצוֹן הַלֵּב,
כְּשִׂמְסִתְלֵק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְקַן לוֹ מְקוֹם בְּתוֹךְ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּהִיכְלוֹת קְדוּשִׁים. אֲשֶׁרִי

בָּא וּרְאָהּ, בְּעֵז הִיָּה טוֹב
עֵין, וְעֵזוֹת מִצַּח מְעוֹלָם לָא
הִיָּתָה בּוֹ. מַה כְּתוּב? (רות ג)
וַיָּבֵא לְשָׁכַב בְּקִצָּה הָעֵרְמָה.
סוּד הַכְּתוּב - (שיר ז) בְּטִנְיָ
כְּרָאוּי בְּשִׂמְחָה וּבְרִצוֹן הַלֵּב,
עֲלִיוֹנִים בְּהִיכְלוֹת קְדוּשִׁים. אֲשֶׁרִי

עֲלָאִין בְּהִיבְלִין קְדִישִׁין. וּפָאָה אִיהוּ בַר נָשׁ דְּנָטִיר
פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיה, וַיִּדַע רָזָא דִּילְהוֹן, דִּלִּית לָךְ פְּקוּדָא
וּפְקוּדָא בְּאוּרִיתָא, דְּלֹא תִלְיִין בֵּיהּ רִזִּין עֲלָאִין,
וְנִהוּרִין וְזִיוִין עֲלָאִין, וּבְנֵי נָשָׂא לָא יִדְעִי, וְלֹא
מִשְׁנִיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן. וּפָאָה חוֹלְקִיהוֹן
דְּצִדִּיקֵיָא, אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא וּפָאִין אִינוּן
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הָאִישׁ שֶׁשׁוֹמֵר אֶת מִצְוֹת
אֲדוֹנוֹ וַיִּוְדַע אֶת סוּדוֹן, שָׂאִין
לָךְ מִצְוָה וּמִצְוָה בַּתּוֹרָה
שָׂאִין תְּלוּיִים בָּהּ סוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים וְאוֹרוֹת וְזִיוִים
עֲלִיוֹנִים, וּבְנֵי אָדָם לֹא
יִוְדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּכְבוֹד
רְבוּנָם. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל
הַצִּדִּיקִים, אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 187)

ה) עצה טובה לענן השנה, ללמד בזהר דרך בקיאות בלבד

אמר מורי [האר"י] זכרונו לברכה להרב אברהם הלוי עצה טובה לענן השנה, שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עליו בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבות. (שער ריח הקדש דף ט' עמוד ד')

ו) ראוי לקבע שעורו בלמוד הזהר והתקונים באפן שישלימם כל שנה

ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זהר ישן וזהר חדש והתקונים בכל שנה. אך אם ילמד סדר הפרשיות של הזהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים שנים ושלשה שבועות בפרשה אחת, דהינו בפרשות גדולות. לכן ראוי שיקבע שעור ה'למוד מזהר הקדוש ותקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזהר ישן וחדש ותקונים בכל שנה, ואחר למוד ג' דפין יקבע למודו בשאר ספרי המקבלים, וילמד ספרי המקבלים על סדר שיוכל עד שיסיים כל ספרי המקבלים הנמצאים וכו', אך הזהר הקדוש והתקונים יזהר לסייםם בכל שנה בנזכר לעיל, וכזה יתנהג כל ימי חייו.

(יסוד ושרש העבודה, שער הששי, שער הניצוץ)

ז) למוד חמש דפין זהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש

המקבלים כתבו, כי חמש דפין מזהר הקדוש בכל יום הוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, והוא מרפא ותקון לחטאים ולפשעים של הנפש. (מטה אפרים סימן תקט"ו סעיף קטן ז')

ח) למוד הזהר הקדוש באשמרת הבקר

אם זכה ילמד באשמרת בזהר הקדוש, כי בזכותו יצאו ישראל מגלות שדומה ללילה. ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ילמד הלשון כי הוא מזכר הנשמה.

(סדור בית אברהם לרבי אברהם טכאריק זכר צדיק לברכה)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף ריח ע"ב - ריש ע"א
מעלות וסגולות הקטרת

בֹּא וְרֵאֵה מָה כְּתוּב, (במדבר יז) קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מה הטעם? כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. שהרי אין שבר לאותו הצד פרט לקטרת, שאין לה דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו קטרת, ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית. ריח ועשן הקטרת שעושים בני אדם, באותו מעשה הוא מבטל, כל שכן הקטרת.

דָּבָר זֶה גְּזֵרָה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרֵא בְּכָל יוֹם אֶת מַעֲשֵׂה (פְּרִשְׁת) הַקְּטָרֶת, יִנָּצֵל מִכָּל הַדְּבָרִים הָרָעִים וְכִשְׁפֵי הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים, וּמִהֲרֵהוּר רַע וּמִדִּין רַע וּמִמּוֹת, וְלֹא יִגְזַק כָּל אוֹתוֹ יוֹם, שֶׁלֹּא יִכּוֹל הַצַּד הָאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיךְ שְׂיִכּוֹן בּוֹ.

מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ

תָּא חֲזִי מָה כְּתִיב, (במדבר יז) קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מאי טעמא. כי יצא הקצף מלפני יי', החל הנגף. דהא לית תבירו ליה הוא סטרא בר קטרת. דלית לך מלה חביבה קמי קדשא בריך הוא, פקטרת. וקיימא לבטלא חרשין, ומלין בישין מביתא. ריחא ועשנא דקטרת דעבדי בני נשא, ביה הוא עובדא איהו מבטל, כל שכן קטרת.

מִלָּה דָּא גְּזֵרָה קְיָימָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאִסְתַּכֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא (נ"א פְּרִשְׁתָּא) דְּקְטָרֶת, יִשְׁתַּזְיַב מִכָּל מְלִין בִּישִׁין וְחֲרִשִׁין דְּעִלְמָא. וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישִׁין, וּמִהֲרֵהוּרָא בִישָׁא, וּמִדִּינָא בִישָׁא, וּמִמוֹתָנָא, וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא יוֹמָא, דְּלֹא יִכּוֹל סְטָרָא אֲחֵרָא לְשַׁלֵּטָא עָלֵיהּ, וְאַצְטְרִיךְ דִּיכּוּיִן בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נְשָׂא הֵווּ יְדַעֵי כְּמָה עֵלְמָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְּקְטָרֶת קָמִי קְדָשָׁא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדִים כְּמָה הוּא עֵלְיוֹן

בְּרוּךְ הוּא, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מַלְאָה וּמַלְאָה מִצִּיּוֹה, וְהוּוּ סִלְקֵי לֵה עֵטְרָה עַל רִישֵׁיהוּ, כְּכַתְּרָא דְדַהֲבָא. וּמֵאן דְּאַשְׁתַּדַּל בֵּיה, בְּעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרַת, וְאִי יִכּוּן בֵּיה בְּכָל יוֹמָא, אֵית לֵיה חוּלְקָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מִצִּיּוֹה, וּמֵעֲלָמָא, וְיִשְׁתַּזַּיֵּב מִכָּל דִּינֵין דְּהֵאֵי עֲלָמָא, מִסְטְרִין בִּישִׁין, וּמְדִינָא דְגִיּהֲנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּתָא אַחְרָא.

בְּהֵהוּא קַטְרַת כַּד הָוָה סָלִיק תַּנְנָא בְּעַמּוּדָא, כְּהֵנָּא הָוָה חָמִי אַתּוּן דְרוּא דְשָׁמָא (דף ריט ע"א) קַדִּישָׁא, פְּרִישָׁאן (כ"א פְּרִתִּין) בְּאַוִירָא, וּסְלִקֵי לְעֵילָא בְּהֵהוּא עַמּוּדָא. לְבַתָּר כַּמָּה רְתִיכִין קַדִּישִׁין סְחָרִין לֵיה מִכָּל סְטְרִין, עַד דְסָלִיק בְּנִהִירוּ וְחִדּוּה, וְחִדֵּי לְמֵאן דְחִדֵּי, וְקָשֶׁר קִשְׁרִין לְעֵילָא וְתַתָּא לְיַחְדָּא כְּלָא, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְדָא מְכַפֵּר עַל יֵצֵר הָרַע, וְעַל עֲבוּדָה זָרָה, דְאִיהוּ סְטְרָא אַחְרָא. וְהָא אוֹקִימוּהָ.

בְּאַרְנֵי. וְזֶה מְכַפֵּר עַל יֵצֵר הָרַע וְעַל עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא הַצַּד

בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל דְבוּר וְדְבוּר מִמֵּנִי וְהָיוּ מַעֲלִים אוֹתוֹ עֵטְרָה עַל רִאשֵׁיהֶם כְּמוֹ כְּתֹר שֶׁל זָהָב. וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַקַּטְרֶת, וְאִם יִכּוּן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק הַמּוֹת מִמֵּנִי וּמִהַעוֹלָם, וְיִנְצֵל מִכָּל הַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצְדָּדִים רָעִים, וּמִדִּין הַגִּיּוֹנָם וּמִדִּין הַמַּלְכוּת הָאַחֶרֶת.

בְּאוֹתָהּ קַטְרַת, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה עֲשׂוֹן בְּעַמּוּד, הַכֹּהֵן הָיָה רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ פְּרוּשׁוֹת (פְּרוּחֹת) בְּאַוִיר וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ עַמּוּד. אַחַר כֵּן כַּמָּה מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת סוֹבְבוֹת אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים עַד שֶׁעוֹלָה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה, וּמִשְׁמַח אֶת מִי שֶׁמִּשְׁמַח, וְקוֹשֶׁר קִשְׁרִים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה כְּדִי לְיַחַד הַכֹּל, וְהָרִי הָאֶחָד, וְהָרִי בְּאַרְנֵי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עַמּוּד 188)

ט) טַעַם שְׂדוּקָא לְמוֹד הַזֶּהָר הוּא תְּקוּן לְהַנְפֵּשׁ
 תְּשׁוּבָה הַשְּׁבִתִי לְמִשְׁכִּיל אַחַד שֶׁשָּׂאֵל עַל אֲשֶׁר כְּתוּב גּוֹרֵי הָאָרֶץ וְכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה, שֶׁלְמוּד הַזֶּהָר הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְהַאִיר הַנְּפֵשׁ וּלְקַדְשָׁהּ, וְהָרַב זְכוּרֵנוֹ לְבָרְכָה נִתֵּן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לְלַמֵּד חֲמִשָּׁה דְפִים זֶהָר בְּכָל יוֹם אַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, דְּקַרִיאַתָּהּ זֶה הוּא הַלּוּלָה לְהַאִיר הַנְּפֵשׁ וּלְתַקְנָהּ, וְנִרְאָה כִּי דוּקָא לְמוֹד הַזֶּהָר יֵשׁ בּוֹ סְגֻלָּה זֹאת יוֹתֵר עַל לְמוֹד מִשְׁנֵה וְתַלְמוּד וּמְקָרָא, וְהוּא פְּלָא כַּמָּה כַּחוֹ גְּדוֹל מִכָּל הַתּוֹרָה אִם לְמְקָרָא וְאִם לְמִשְׁנֵה וְכוּ', אֵלּוּ דְבָרָיו.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף ריש ע"א
הקטרת גדולה מתפלה

תָּא חַזִּי מַה כְּתִיב, מִזְבַּח מִקְטֵר קְטֹרֶת. כִּי־וַיִּזַּן
דְּכִתִּיב מִזְבַּח, אִמַּי אֶקְרִי מִקְטֵר קְטֹרֶת.
אֵלֶּא בְּגִין דְּנִטְלִי מֵהָאֵי אַתָּר לְאַקְטָרָא, כְּמַה דְּעֵבֵד
אַהֲרֹן. תּוֹ, מִזְבַּח אֶצְטְרִיד לְאַקְטָרָא וּלְקִדְשָׁא לִיה
בְּהֵוֹא קְטֹרֶת, וְעַל דָּא מִקְטֵר קְטֹרֶת. תּוֹ, מִקְטֵר
קְטֹרֶת, כְּתַרְגּוּמוֹ, לְאַקְטָרָא קְטֹרֶת, דִּהָא אָסִיר
לְאַקְטָרָא בְּאַתָּר אַחְרָא קְטֹרֶת, בַּר מִמַּחְתָּה. (נ"א
מִמַּחְתָּה דְיוֹם הַכַּפּוּרִים).

תָּא חַזִּי, הָאֵי מָאן דְּדִינָא רְדִיף אַבְתְּרִיה, אֶצְטְרִיד
לְהָאֵי קְטֹרֶת, וּלְאַתְבָּא קַמִּי מְאֲרִיה, דִּהָא
סִיּוּעָא אִיהוּ לְאַסְתְּלָקָא דִּינִין מִנִּיה, וּבְהָאֵי וּדְאֵי
מִסְתְּלָקִין מִנִּיה, אֵי הוּא רְגִיל בְּהָאֵי, לְאַדְכָּרָא תִּרִין
זְמַנִּין בְּיוֹמָא, בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא, דְּכִתִּיב קְטֹרֶת
סַמִּים בְּבִקְר בְּבִקְר וּכְתִיב בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירֶנָּה.
וּדָא אִיהוּ קִיּוּמָא דְּעֵלְמָא תְּדִיר, דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת 2)
קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יי' לְדוֹרוֹתֵיכֶם וּדְאֵי הוּא קִיּוּמָא
דְּעֵלְמָא לְתַתָּא, וְקִיּוּמָא דְּעֵלְמָא לְעֵילָא.

בֵּא וְרָאֵה מַה כְּתוּב, מִזְבַּח
מִקְטֵר קְטֹרֶת. כִּי־וַיִּזַּן שְׁכַתוּב
מִזְבַּח, לָמָּה נִקְרָא מִקְטֵר
קְטֹרֶת? אֵלֶּא מְשׁוּם שְׁנוּטְלִים
מִהַמְקוֹם הַזֶּה לְהַקְטִיר כְּמוֹ
שֶׁעָשָׂה אַהֲרֹן. עוֹד, הַמִּזְבַּח
צָרִיד לְהַקְטִיר לְקִדְשׁוֹ
בְּאוֹתָהּ קְטֹרֶת, וְעַל כֵּן מִקְטֵר
קְטֹרֶת. עוֹד, מִקְטֵר קְטֹרֶת
כְּתַרְגּוּמוֹ, לְהַקְטִיר קְטֹרֶת.
שֶׁהָרִי אָסוּר לְהַקְטִיר בְּמִקְוֹם
אַחַר קְטֹרֶת, רַק מִמַּחְתָּה.
(מִמַּחְתָּה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים).

בֵּא וְרָאֵה, זֶה מִי שְׁדִין רוֹדֵף
אַחֲרָיו, צָרִיד אֶת הַקְטֹרֶת
הַזֶּה וְלָשׁוּב לְפָנַי רְבוּנוּ,
שֶׁהָרִי הוּא סִיּוּעַ לְסַלֵּק דִּינִים
מִמֶּנּוּ, וּבְזֶה וּדְאֵי הֵם
מִסְתְּלָקִים מִמֶּנּוּ, אִם הוּא
רְגִיל בְּכַף לְהַזְכִּיר פְּעָמִים
בְּיוֹם - בְּבִקְר וּבְעֶרְב,
שְׁכַתוּב קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְר
בְּבִקְר, וּכְתוּב בֵּין הָעֲרֻבִים
יִקְטִירֶנָּה. וְזֶהוּ קִיּוּמוֹ שֶׁל
הָעוֹלָם תָּמִיד, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת ל)
קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה' לְדוֹרֵיכֶם. וּדְאֵי שֶׁהוּא קִיּוּם הָעוֹלָם
לְמַטָּה וְקִיּוּם הָעוֹלָם לְמַעְלָה.

בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁלֹּא נִזְכָּר בְּכָל יוֹם מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, הַדִּינִים שֶׁלְמַעַלְה שְׁרוּיִים בּוֹ וּמִגִּפּוֹת רַבּוֹת בּוֹ, וְעַמִּים אַחֲרֵים שׁוֹלְטִים עָלָיו, מִשׁוּם שֶׁכְּתוּב קְטָרֶת תָּמִיד לִפְנֵי ה'. תָּמִיד הִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי ה' יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הָאַחֲרוֹת. חֲבִיב הוּא מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, שֶׁהוּא נִכְבָּד וְחֲבִיב לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת וְהַרְצוֹנוֹת (וְהַמַּעֲשִׂים) שֶׁל הָעוֹלָם. וְאַף עַל גַּב שֶׁהַתְּפִלָּה מְעַלָּה מֵהַכֹּל - מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת הוּא נִכְבָּד וְחֲבִיב לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בֹּא וְרֵאֵה מַה בֵּין תְּפִלָּה לְמַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת. אֵת הַתְּפִלָּה תִּקְנֶנּוּ בְּמִקּוֹם קְרִבְנוֹת שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, וְכָל אוֹתָם קְרִבְנוֹת שְׁהִיוּ עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל אֵינָם חֲשׁוּבִים כְּמוֹ הַקְּטָרֶת. וְעוֹד, מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלֶּא תְּפִלָּה הִיא תִּקּוֹן לְתִקּוֹן מַה שֶׁצָּרִיךְ. קְטָרֶת עוֹשֶׂה יוֹתֵר, מִתְּקַנָּת

וְקוֹשְׁרֵת קְשָׁרִים וְעוֹשֶׂה אוֹר יוֹתֵר מֵהַכֹּל. וּמִי הוּא שֶׁמַּעֲבִיר זֶה־מָה וּמְטַהֵר אֵת הַמִּשְׁכָּן, וְהַכֹּל מֵאִיר וְנִתְקַן וְנִקְשָׁר כְּאַחַד.

בְּהֵהוּא אֲתָר דְּלֹא אֲדַכֵּר בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא דְקְטָרֶת, דִּינִין דְּלַעֲיִלָּא שְׁרִיין בֵּיהּ, וּמוֹתְנִין סְגִיאוֹ בֵּיהּ, וְעַמִּין אַחֲרֵינִין שְׁלֹטִין עָלֶיהּ. בְּגִין דְּכִתְיִב, קְטָרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יי'. תָּמִיד אִיהוּ קִימָא לִפְנֵי יי', יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין אַחֲרֵינִין, חֲבִיבָא אִיהוּ עוֹבְדָא דְקְטָרֶת, דִּהוּא יְקִיר וְחֲבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתִּיר מִכָּל פּוֹלְחָנִין וְרַעוּתִין (נ"א וְעוֹבְדִין) דְּעֵלְמָא. וְאַף עַל גַּב דְּצִלוֹתָא אִיהוּ מְעַלְיָא מִכָּלֵּא, עוֹבְדָא דְקְטָרֶת הוּא יְקִיר וְחֲבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חַזִּי, מַה בֵּין צְלוֹתָא לְעוֹבְדָא דְקְטָרֶת. צְלוֹתָא אֲתַקִּינוּ לָהּ בְּאַתָּר דְּקְרִבְנִין, דִּהוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֵינּוֹן קְרִבְנִין דִּהוּ עֲבָדִין יִשְׂרָאֵל, לָא אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין בְּקְטָרֶת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֵלֶּא צְלוֹתָא אִיהוּ תִּקּוֹנָא לְאַתְקַנָּא מַה דְּאַצְטְרִיךְ, קְטָרֶת עָבִיד יִתִּיר, מִתְּקִין וְקָשִׁיר קְשָׁרִין, וְעָבִיד נְהִירוֹ יִתִּיר מִכָּלֵּא. וּמֵאַן אִיהוּ דְאַעֲבֵר זֹה־מָא וְאִדְכֵי מִשְׁכְּנָא, וְכָלֵּא אֲתַנְהִיר וְאַתְתְּקִין וְאַתְקָשֵׁר כְּחֻדָּא.

וּמִי הוּא שֶׁמַּעֲבִיר זֶה־מָה וּמְטַהֵר אֵת הַמִּשְׁכָּן,

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנֻם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

וְעַל דָּא בְּעֵינָן לְאַקְדָּמָא עוֹבְדָא דְקַטְרָת
 לְצִלוֹתָא, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְאַעֲבְרָא
 זוֹהֶמָא מִעֲלָמָא, דְּאִיהוּ תְּקוּנָא דְכָלָא, בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא. בְּגוּוּנָא דֵּהֵהוּא קָרְבָּנָא חֲבִיבָא דְאַתְרֵי
 בֵּיה קֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים
 מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לְתַפְלָה בְּכָל
 יוֹם וְיוֹם, לְהַעֲבִיר הַזֹּהֶמָה
 מִהָעוֹלָם, שֶׁהִיא תְּקוּנָתוֹ שֶׁל
 הַכֹּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ
 שְׂאוֹתוֹ קָרְבַּן חֲבִיב שְׂמֵרָצָה
 בּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מַה פְּתִיב בְּמִשְׁהָ (שְׁמוֹת 2) וַיֹּאמֶר יי' אֵל מֹשֶׁה קַח
 לְךָ סַמִּים נְטָף וְגו' אֶף עַל גֹּב דְּאוֹקְמוֹתָ, אֲבָל
 מְאִי שְׁנָא בְּעוֹבְדָא דָּא יִתִּיר מִכָּל מַה דְּאָמַר לִיהּ.
 אֲלֵא קַח לְךָ, לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹעֲלָתָךְ. בְּגִין דְּכִד
 אֲתָתָא אֲתִדְכָּאֲתָא, הִנָּאוּתָא דְבַעֲלָה אִיהוּ. וְרוּזָא דָּא
 קַח לְךָ סַמִּים, לְאַעֲבְרָא זוֹהֶמָא, לְאַתְקֹדֶשָׁא אֲתָתָא
 בְּבַעֲלָה. זַפְּאָה חוֹלְקִיָּה (דף ר"ט ע"ב) דְּמִשְׁהָ.
 לְקֹדֶשׁ אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 188)

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לוֹ, דַּע כִּי אִין סַפֵּק כִּי כָּל לְמוּד בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה נִשְׂא וְרַם וְהוּא מְרוֹמָם, וּבִפְרִט אִם
 יְהִיָּה לְשִׁמְהָ בְּאַמְתִּיוֹת וְדָאֵי בּוֹנָה בְּשִׁמּוֹת מַעֲלִיוֹתָיו וּמִתְקַן הָעוֹלָמוֹת וּמִיַּחַד הַדּוֹרִים, אֲמַנְסֵם אֲשֶׁר גְּדוּל
 לְמוּד הַזֶּהָר, הִינּוּ שֶׁהִמְקִירָא וּמִשְׁנָה וְהִתְלַמּוּד הֵם מְלַבְּשִׁים מְאֹד וְאִינוּ נִכְרֵם בְּהֵם הַסּוּד כְּלָל, לֹא כֵּן
 הַזֶּהָר שֶׁמְדַבֵּר בְּסוּדֵי הַתּוֹרָה בְּפִרוּשׁ וְאִי פְתִי הַקּוֹרָא שְׁלֵא יִבִּין כִּי דְבָרָיו בְּעַמְקֵי רְזִי הַתּוֹרָה. וְלָכֵן
 לְהִיּוֹת סְתָרֵי תּוֹרָה גְּלוּיִים בְּלִי לְבוּשׁ הֵן מְזַהֲרִין וּמְאִירִין הַנֶּפֶשׁ.
 וְאֶף עַל גַּב דְּבַצְדָּא מַה דְּבָרָיו סְתוּמִים וְחִתוּמִים מְאֹד, דְּהִינּוּ לְהַבִּין סְתָר עֲלִיוֹן בְּעֵצָם וְלִידַע תַּכְּוֵן הַדְּבָרִים
 עַל בּוֹרִין וְעַל מִתְכַּנְתֵּן דּוֹדָאֵי צְרִיכָא רַב, וְלֹא יִבִּינוּ הַדְּבָרִים כִּי אִם מִפִּי חֶקֶם גְּדוּל לְאִזְוֹן מְקַבֵּל, בְּרַם
 בְּכִלְלוֹת נִכְרֵם הִיּוֹתֵן רְזִין עִילָאִין וְהַדְּבָרִים עוֹשִׂים רִשְׁם בְּשִׁרְשִׁיהֶם עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה.

(שם הַגְּדוּלִים לְהַחֲדִי"א מִעֲרַכְתָּ סְפָרִים אוֹת ב')

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פט ע"א-ב
טעם לקיום מצות זווג רק בליל שבת

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכֶתְךָ
וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַה'
אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כָּל מְלֹאכֶתְךָ -
בְּאוֹתָם שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מְלֹאכֶת
בְּנֵי הָאָדָם, וּמִשׁוּם הַדְּבָר
הַזֶּה לֹא מְזַדְּוֲגִים הַחֲבֵרִים,
רַק בְּזִמְן שְׁלֹא נִמְצָא מִמַּעֲשֵׂי
בְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מַעֲשֵׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְמָה
מַעֲשֵׂהוּ? זְווג הַגְּבִירָה
לְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
לְעוֹלָם.

וּמִשׁוּם כֵּן בְּלִילָה הַזֶּה
הַחֲבֵרִים מִתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשׁוֹת
רְבוּנָם וּמְכוּנָם לָבָם,
וַיּוֹצְאִים בָּנִים מְעֻלִּים, בָּנִים
קְדוּשִׁים, שְׁלֹא סוֹטִים יְמִינָהּ
וּשְׂמֹאלָהּ, בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַגְּבִירָה, וְעַל אֵלֶּה כְּתוּב
(דְּבָרִים יד) בָּנִים אַתֶּם לַה'
אֱלֹהֵיכֶם. לַה' אֱלֹהֵיכֶם וַדָּאִי.
מִשׁוּם שְׂאֵלָה נִקְרָאִים בָּנִים
שְׁלוֹ, בָּנִים לְמֶלֶךְ וְלַגְּבִירָה.

תָּא חֲזוּ, כְּתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל (ד)
מְלֹאכֶתְךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַי'
אֱלֹהֶיךָ וְגו', כָּל מְלֹאכֶתְךָ, בְּאִינוֹן שִׁיתָא יוֹמֵי
עֲבִידְתִּייהוּ דְּבְנֵי נְשָׂא וּבְגִין הֵיא מְלָה. לָא מְזַדְּוֲגֵי
חֲבֵרֵיִיא, בַּר בְּזִמְנָא דְלָא יִשְׁתַּכַּח מִעֲבִידְתִּייהוּ דְּבְנֵי
נְשָׂא, אֲלֵא עֲבִידְתִּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא. וּמֵאִי
עֲבִידְתִּיהּ. זְווגָא דְּמִטְרוֹנִיתָא, לְאַפְקָא נְשָׁמְתִין
קְדִישִׁין לְעֻלְמָא.

וּבְגִין כֵּן, בְּהֵיא לֵילֵיא חֲבֵרֵיִיא מִתְקַדְּשִׁי בְּקְדוּשָׁה
דְּמֵאֲרִיהוֹן, וּמְכוּוֹנֵי לְבִייהוּ, וְנִפְקֵי בְּנֵי מְעֻלֵי,
בְּגִין קְדִישִׁין, דְּלָא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׂמֹאלָא, בְּגִין
דְּמִלְכָא וּמִטְרוֹנִיתָא. וְעַל אֵלִין כְּתִיב, (דְּבָרִים יד) בָּנִים
אַתֶּם לַי' אֱלֹהֵיכֶם, לַי' אֱלֹהֵיכֶם וַדָּאִי. בְּגִין דְּאֵלִין
אַקְרוּן בְּגִין דִּילִיָּהּ, בְּגִין לְמִלְכָא וְלַמִּטְרוֹנִיתָא.

וְהֵא דַּעֲתִייהוּ דְּחֲבֵרֵיִיא דִּידְעִין רָזָא דָא, בְּדָא
מִתְדַבְּקוֹן. וּבְגִין כֵּן אַקְרוּן בְּגִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִידְ הוּא.

זוּ דַּעֲת הַחֲבֵרִים שְׂיֻדְעִים סוּד זֶה, בְּזֶה נְדַבְּקִים, וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָאִים בָּנִים
לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגֶם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָה
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׂיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת

שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלון, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, פדווגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שֶׁלֹּא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאֵין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֶתְכַפֵּיין, וְלֹא מִתְעַרֵּין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיָתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 189)

י) בְּכָלֵל מִקְרָא הוּא גַם כֵּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

בְּכָלֵל מִקְרָא הוּא גַם כֵּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי מְדַרְשׁ הַזֶּהָר הוּא עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, וְעוֹד שְׁגַם בְּלְמוֹד רִזִּין דְּאוֹרֵיָתָא אֵינּוּ מְשִׁיג רַק הַמְּצִיאוֹת מֵהַשְּׁתַּלְשּׁלוֹת וְלֹא הַמְּהוּת, אִם כֵּן אֵינּוּ דוֹמָה לְמִשְׁנָה וְתִלְמוּד שֶׁמְשִׁיג מֵהוּת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְלְמוֹד הַשְּׁתַּלְשּׁלוֹת אֵינּוּ מְשִׁיג כָּלֵל מֵהוּת חֲכָמָה זוֹ, אֲלֹא רַק יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵּן דְּבַר גְּדוֹל הוּא מְאֹד בֵּינּוּ דְּאִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּזֶה הַשְּׁנֵת הַמְּהוּת, וְהָרִי זֶה כְּמוֹ שֶׁבְּמִקְרָא, אֵף עַל פִּי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת הַשְּׁנֵת בְּבַחֲנֵית חֲכָמָה בֵּינּוּ שֶׁשְׂרָשָׁה לְמַעְלָה מֵהַחֲכָמָה, לְכֵן גַּם מַה שְׂאוֹמֵר הָאוֹתִיּוֹת דְּבַר גְּדוֹל וְעֵצוֹם הוּא. כְּמוֹ כֵּן יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת מֵהַפְּנִימִיּוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאֵינּוּ מְשִׁיג כָּלֵל הַמְּהוּת, דְּבַר גְּדוֹל הוּא עַד לְהַפְּלִיא...

וְהֵנָּה בֵּינּוּ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְּמַצֵּעַ הַמְּקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַמְּמַצֵּעַ יֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי בַחֲנִיּוֹת, סְתִים וְגַלְיָא, אִם כֵּן בַּחֲנִיּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא סְתִים הוּא הַמְּקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בַּחֲנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַנְּשִׁמָּה לְבַחֲנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת אֲלֵהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. (לְקוּטֵי תוֹרָה לְבַעַל הַתְּנַיָּא, פְּרָשַׁת וַיִּקְרָא דִּף ה' טוֹר ב' וַאֲיִלְד)

יא) לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּכָלֵל "שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא"

וְעַל פִּי זֶה יִתְרַץ מַה שְׁנִדְחָקוּ גְּדוּלֵי הַמְּפָרְשִׁים בְּפִירוּשׁ מִמִּקְרָא זוֹ [עֲבוּדָה זֶרָה יט, ב] דְּלְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתִלְמוּד ... אֲמַנָּם לְפִי מַה שֶׁכָּתַב אֶתִי שְׁפִיר, דְּבַתְּחִלַּת לְמוֹדוֹ שֶׁל אָדָם יִשְׁלַשׁ הַשְּׁלִישׁ בְּמִקְרָא מִמֶּשׁ לְבָדוֹ, דְּאֵף עַל גַּב שְׁלֵתִלְמוּד צְרִיךְ זְמַן יוֹתֵר, מְכַל מְקוֹם יֵשׁ לוֹ לְמַהֵר לְלַמֵּד הַמִּקְרָא בְּתַחֲלָה, וְאַחַר שֶׁהִגְדִּיל בְּחֲכָמָה יֵשׁ לוֹ לְקוֹם הַשְּׁלִישׁ בְּמִקְרָא בְּתוֹרָה שֶׁכָּתַב עִם מַה שְׁיִלְמַד אַחַר כֶּךָ מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַאֲנָדוֹת, שְׁזֶה נִכְלָל הַכֵּל בְּשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא כַּנִּזְכָּר לְעִיל (וְאֶפְשָׁר דְּגַם לְמוֹד מְדַרְשׁ רַבָּה וְשְׂאֵר הַמְּדַרְשִׁים הוּא בְּכָלֵל הַשְּׁלִישׁ בְּמִקְרָא ... וְאֵף שֶׁבַחֲלָכוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה מְבֹאֵר דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שֶׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי וּבִהָאֵי גְּוֹנָא הֵן בְּכָלֵל שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה, הֵינּוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן הַלְכוֹת וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה כְּמוֹ הַמְּשִׁנָּה, מַה שְׂאֵין כֵּן לְמוֹד הַרְבוּת שֶׁהֵן אֲנָדוֹת שְׁעַל הַמִּקְרָא וּמוֹסַר הַשֵּׁם אֶפְשָׁר שְׁזֶה נִכְלָל בְּשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... (לְקוּטֵי תוֹרָה לְבַעַל הַתְּנַיָּא שֵׁם טוֹר ג' וַאֲיִלְד)

ספר אור הזהר (עמוד 190)

יב) הנה למוד הזהר ופתבי האר"י זכרונו לברכה הוא בכלל שלישי במקרא

הנה למוד הזהר ופתבי האר"י זכרונו לברכה הוא בכלל שלישי במקרא... אבל בלמוד סודות הזהר אין השגה אפילו לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות מההשתלשלות ולא השגת המהות כלל, והרי זה בעין למוד המקרא שהוא קורא בשמותיו של הקדוש ברוך הוא אף על פי שאינו משיג כלל עצמיות הגנוז בהן בנופר לעיל. וכעין זה הוא בלמוד הזהר ועץ חיים. ולכן הוא בכלל שלישי במקרא... ולכן גם זה נקרא לריח שמניף, שידיעת המציאות היא כמו ריח בעלמא לגבי השגת מהות חכמתו ותברך שבמשנה ותלמוד.

ועל דרך שנתבאר באגרת הקדש קרוב לסופו, שבלמוד סדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות, לא עדיף מצד עצמו בלמוד המצוות שמשיג ותופס המהות כו', אלא מצד שידיעת המציאות הוא גם כן מצוה רבה ונשארה, ואדרבה עולה על כלנה כמו שכתוב: וידעת היום, דע את אלקי אביך כו' ומביאה ללב שלם. ועוד, שגם הריח וידיעת המציאות הוא הארה מבחינות פנימיות התורה כו'... ולכן צריך לומר ב' הבחינות לריח שמניף כו' ושמן תורק כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילך)

יג) כמו שהמלח נותן טעם בבשר כן למוד פנימיות התורה נותן טעם בנגלה דתורה (הנק' לחם ובשר)

והנה מכל זה יובן בתוספת באור ענין ולא תשבית מלח כו', שלמוד הפנימיות נקרא בשם מלח, שהמלח ממתקת הבשר אף שאין בו טעם בעצמו כמו הבשר, וכך הנגלה שבתורה נמשל לחם, כמו שכתוב [משלי ט, ה] לכו לחמו בלחמי, וגם לבשר, כמו שכתבתי במקום אחר על פסוק "זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי", דקאי על תורה שבעל פה, וכן בגמרא בבא בתרא (דף כ"ב) אמרו אכלו בישראל שמינא בי רבא. והינו כמו הלחם והבשר יש בהן טעם, וממש כך בלמוד הנגלה שבתורה יש בה השגת המהות ממש, מה שאין כן בלמוד הפנימיות שאין בוה רק ידיעת המציאות ולא השגת המהות, והמהות נסתר ונעלם ואינו משג כלל להיות בבחינת טעם ממש כמו הנגלה, עד לעתיד לבוא שיתגלה פנימיות התורה. ולכן נמשל למלח, לומר שעם היות שאין בו טעם, עם כל זה הוא דיקא הנותן טעם בהבשר.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

יד) מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה), לא טעם טעם של יראת חטא וזה שאמרו רבותינו זכרונום לברכה באבות דרבי נתן (סוף פרק כ"ט) וכן הוא גם כן בברכות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של יראת חטא, פירושו: שהלכות נקרא טעם של חכמה לפי שבהן ועל ידן משג המהות חכמתו ותברך שנתלבשה בהלכה זו, מה שאין כן בלמוד הפנימיות הנקרא מדרש אין משג המהות ממש, ולכן נקרא שלא טעם טעם של חכמה, פירושו: המהות ממש. ועם כל זה מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, כי אף שבלמוד המדרש אין משג רק הארה, מכל מקום זו ההארה מביאה לידי יראת חטא... ועוד, כי אף שזהו רק הארה, הנה היא הארה מבחינות הפנימיות, כי אורייתא סתים ונליא.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

טו) על ידי שיראת השם היא אוצרו, על ידי זה התורה נקרא תורת השם

וזהו גם כן ענין מאמר רבותינו זכרונום לברכה פרק ב' דשבת (דף ל"א סוף עמוד א'), קבעת עתים לתורה כו' פלפלת בחכמה כו', ואפלו הכי אי יראת השם היא אוצרו אין, אי לא לא, משל לאדם שאמר לשלוחו: העלה לי כור חטין לעליה, הלך והעלה לו, אמר ליה, ערבת לי בהן קב חמטין, אמר ליה לאו, אמר ליה מוטב שלא העליתיה. והענין, כי חטה הוא כ"ב אתון דאורייתא. וקב חמטין פרש רש"י ארץ מלחה, והוא ענין ולא תשבית מלח כו'. וזהו שנופר ערבת לי בהן קב חמטין, דתבת לי מיתר, אלא דרצה לומר שעל ידי שיראת השם היא אוצרו אזי התורה והחטים הם לי, ונקרא תורת השם... מה שאין כן תורה בלא יראה כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

